

- 2) Lze funkci předsedy italského přístavního orgánu zastávanou státním příslušníkem jiného členského státu Evropské unie považovat za funkci, která spadá do práva usazování zakotveného v článku 49 a násl. SFEU a pokud ano, představuje zákaz stanovený vnitrostátním právem obsadit tuto funkci jiným státním příslušníkem než italským státním příslušníkem diskriminaci na základě státní příslušnosti, nebo je takové zjištění vyloučeno na základě článku 51 SFEU?
- 3) Podpůrně v případě, že funkci předsedy italského přístavního orgánu zastávanou státním příslušníkem jiného členského státu Evropské unie lze považovat za poskytování „služby“ ve smyslu směrnice 2006/123/ES⁽¹⁾, je vyloučení přístavních služeb z působnosti této směrnice relevantní v projednávané věci, a pokud tomu tak není, představuje takový zákaz stanovený vnitrostátním právem obsadit tuto funkci diskriminaci na základě státní příslušnosti?
- 4) Ještě podpůrněji v případě, že funkce předsedy italského přístavního orgánu zastávaná státním příslušníkem jiného členského státu Evropské unie nespadá do působnosti výše uvedených ustanovení, lze ji — každopádně — obecně považovat ve smyslu článku 15 Listiny základních práv Evropské unie za výsadní právo občana Společenství, pracovat, usadit se nebo poskytovat služby v kterémkoli členském státě, bez ohledu na zvláštní, odvětvová ustanovení obsažená v článku 45 a čl. 49 a násl. SFEU, jakož i směrnice 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu, a je tedy takový zákaz stanovený vnitrostátním právem obsadit tuto funkci v rozporu se stejně obecným zákazem diskriminace na základě státní příslušnosti zakotveným v čl. 21 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, s. 36).

Kasační opravný prostředek podaný dne 16. května 2013 Rouse Industry AD proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 20. března 2013 ve věci T-489/11, Rouse Industry v. Evropská komise

(Věc C-271/13 P)

(2013/C 207/52)

Jednací jazyk: bulharština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rouse Industry (zástupci: A. Angelov a S. Panov, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka se domáhá, aby Soudní dvůr

— zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2013 ve věci T-489/11;

— rozhodl s konečnou platností a prohlásil za neplatné články 2, 3, 4 a 5 Rozhodnutí Evropské komise ze dne 13. července 2011, týkající se státní podpory C-12/10) a N 389/2009) poskytnuté Bulharskem ve prospěch Rouse Industry AD;

— podpůrně vrátil věc Tribunálu k novému rozhodnutí;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

K odůvodnění kasačního opravného prostředku uplatňuje navrhovatelka následující důvody:

1) První důvod kasačního opravného prostředku: Porušení procesních předpisů, které poškozují zájmy navrhovatelky

i) Tribunál se v odůvodnění rozsudku nevyjádřil k podstatným otázkám položeným účastníkům ke skutkovému stavu ani k jejich stanoviscích k nim.

ii) Výše uvedené je podstatnou procesní vadou, který spadá do působnosti článku 58 statutu Soudního dvora, jelikož Tribunál byl povinen vyjádřit se ke vzneseným požadavkům, výtkám a argumentům účastníků řízení.

2) Druhý důvod kasačního opravného prostředku: Porušení unijního práva Tribunálem

i) Tribunál protiprávně uplatnil čl. 107 odst. 1 SFEU ve spojení s čl. 1 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES⁽¹⁾, když vycházel z toho, že jde o novou podporu ve prospěch společnosti Rouse Industry AD.

ii) Tribunál při vydání rozsudku porušil čl. 107 odst. 1 SFEU, jelikož měl neprávem za to, že je podpora neslučitelná se společným unijním trhem a poškozují hospodářskou soutěž a že okolnost, že nebyla újma od státu požadována nazpět představuje pro společnost výhodu.

iii) Rozsudek Tribunálu neodpovídá čl. 107 odst. 1 SFEU a článku 296 SEU, jelikož senát při svém posouzení právně nesprávně použil kritéria zvolená Evropskou komisí pro soukromého věřitele. Evropská komise ve svém rozhodnutí nepodepřela své závěry ohledně kritéria soukromého věřitele analýzou a hospodářskými důvody, takže Tribunál neměl důvod se k jejím argumentům připojit.

iv) Tribunál nesprávně vyložil a uplatnil článek 14 nařízení (ES) č. 659/1999 a článek 296 SFEU, jelikož Evropská komise v rozhodnutí musela uvést výši podpory, která má být vrácena, spolu s úroky, a přitom musí být úroky určeny v přiměřené sazbě určené Evropskou komisí, což se nestalo, právní akt Evropské komise tedy není odůvodněný.

(¹) Úř. věst. L 83. s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione Tributaria Regionale per la Toscana (Itálie) dne 21. května 2013 — Equoland Soc. coop. arl v. Agenzia delle Dogane

(Věc C-272/13)

(2013/C 207/53)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione Tributaria Regionale per la Toscana

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Equoland Soc. coop. arl

Žalovaná: Agenzia delle Dogane — Ufficio delle Dogane di Livorno

Předběžné otázky

1) Je podle článku 16 šesté směrnice Rady 77/388/EHS (¹) ze dne 17. května 1977 a článků 154 a 157 směrnice 2006/112/ES (²) skutečnost, že dovezené zboží má být propuštěno do režimu uskladnění v jiném než celním skladu, a sice ve skladu s daňovým dozorem, dostatečná k tomu, aby umožnila osvobození od platby DPH z dovozu i tehdy, pokud k propuštění dojde pouze na papíře, a nikoli fyzicky?

2) Brání šestá směrnice 77/388/EHS a směrnice 2006/112/ES praxi, kdy členský stát vybírá DPH z dovozu bez ohledu na to, že DPH byla — z důvodu chyby nebo nesrovnalosti — zaplácena podle mechanismu reverse charge tak, že daňový

poplatník vystavil fakturu sám sobě, a zároveň to vykázal ve výkazu prodeje a nákupů?

3) Je porušena zásada neutrality DPH tehdy, pokud členský stát vybírá DPH zaplacenou podle mechanismu reverse charge tak, že daňový poplatník vystavil fakturu sám sobě, a zároveň to vykázal ve výkazu prodeje a nákupů?

(¹) Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

(²) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Španělsko) dne 21. května 2013 — Pablo Acosta Padín v. Hijos de J. Barreras S.A.

(Věc C-276/13)

(2013/C 207/54)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra

Účastníci původního řízení

Žalobce: Pablo Acosta Padín

Žalovaná: Hijos de J. Barreras S.A.

Předběžné otázky

1) Je taková právní úprava, jako je právní úprava obsažená v nařízení, kterým se stanoví sazebník odměn procuradores de los tribunales (právní zástupci u soudů) — tedy Real Decreto (královské nařízení) č. 1373/2003 ze dne 7. listopadu 2003 — které upravuje jejich odměnu sazebníkem nebo minimálním tarifem, který může být zvýšen nebo snížen pouze o 12 %, v souladu s článkem 101 SFEU (dříve článek 81 Smlouvy o ES, ve spojení s článkem 10 téže Smlouvy) a s čl. 4 odst. 3 Smlouvy o EU, pokud orgány členského státu, včetně soudů, nemají skutečnou možnost odchýlit se od minimálních sazeb stanovených jako zákonný tarif v případě, že nastanou mimořádné okolnosti?

2) Je možné pro účely použití uvedeného sazebníku a neuplatnění minimálních sazeb, které stanoví, považovat za mimořádné okolnosti, že existuje značný nepoměr mezi skutečně odvedenou prací a výší dlužné odměny, která vyplývá z použití tarifu nebo sazebníku?